

(1989)

18 Φεβρουαρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ Χ"ΤΤΟΥΥΛΗ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 637/87)

Τροχαία Μεταφορά — Οι Περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμοι 1982 και 1984, Άρθρο 16 — Άδεια μεταφοράς εμπορευμάτων Β — Παρέχει διακριτική εξουσία χορηγήσεως αδειών Β σε σχέση με φορτηγά, των οποίων το μεικτό βάρος υπερβαίνει τους 4, αλλά όχι τους 7 τόνους, προς εξυπηρέτηση των σκοπών, εμπορικών ή άλλων επιχειρήσεων ιδιοκτητών των εν λόγω μεταφορέων — Σε ειδικές περιπτώσεις επιτρέπεται η χορήγηση αδειάς για φορτηγά μεγαλύτερου βάρους, αν ο αιτών ικανοποιήσει την Αρχή ότι η χρήση του οχήματος είναι απαραίτητη για τις ανάγκες της επιχείρησής του.

5

10

Στην συγκεκριμένη περίπτωση τόσο η Αρχή Αδειών όσο και η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών απέρριψαν αίτημα του αιτούντος για παροχή αδειάς Β σχετικά με φορτηγό 9 τόνων. Αιτιολογία της αρνήσεως ήταν ότι ήδη η επιχείρηση του αιτούντος μπορούσε να εξυπηρετηθεί με όχημα πολύ μικρότερης χωρητικότητας.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού κατέληξε σε συμπέρασμα πως με βάση τα στοιχεία του φακέλου ήταν λογικά επιτρεπτό στην καθ' ης Αρχή να καταλήξει στην πιο πάνω απόφαση, απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως.

20

Η Αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενη Υπόθεση:

Τσουλόφτας ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 426.

5 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν την ιεραρχική προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών η οποία είχε απορρίψει αίτηση του αιτητού για χορήγηση σε αυτόν άδειας Μεταφορέως "B" για το όχημα του MA 021.

Σ. Καραπατάκης, για τον Αιτητή.

15 *Μ. Τσιάλπα (κα.)* Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β' για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur adv. vult.

20 *Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π:* Εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ημερομηνίας 3 Ιουνίου 1987, με την οποία απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή του εναντίον της απόφασης της Αρχής
25 Αδειών, η οποία είχε απορρίψει αίτηση του αιτητή για τη χορήγηση σε αυτόν άδειας Μεταφορέως "B" για το όχημα του αριθμός εγγραφής MA.021.

30 Τα γεγονότα όπως φαίνονται μέσα από τους φακέλους της διοικήσεως είναι τα πιο κάτω.

Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης καταστήματος πωλήσεως ειδών οικοδομής όπως επίσης και ειδών υγιεινής στο χωριό Αλάμπρα. Την 15 Ιανουαρίου 1987, υπέβαλε προς
35 την Αρχή Αδειών αίτηση (Τεκμήριο 1), για χορήγηση άδειας Μεταφορέως "B" για το συγκεκριμένο του όχημα, αριθμός εγγραφής MA.021, του οποίου το ωφέλιμο φορτίο είναι 9 1/2 τόνοι, για την εξυπηρέτηση των αναγκών της επιχείρησής του, δηλαδή τη μεταφορά των ειδών του,
40 άμμο, τσιμέντα, τούβλα, κλπ. από την αποθήκη του στους διαφόρους πελάτες του.

Στις 19 Φεβρουαρίου 1987, η Αρχή Αδειών, αφού εξέτα-

σε την αίτηση του αιτητή και αφού έλαβε γνώση της έκθεσης του Επαρχιακού Ελεγκτή Μεταφορών Λευκωσίας, την απέρριψε γιατί το είδος και το μέγεθος των εργασιών του δε δικαιολογούσε χορήγηση της αιτουμένης άδειας διότι μπορούσε να εξυπηρετείται με όχημα πολύ μικρότερης χωρητικότητας. Κοινοποίησε δε σ' αυτόν την απόφασή της. 5

Στις 9 Απριλίου 1987, ο αιτητής υπέβαλε προς την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών ιεραρχική προσφυγή. Τα στοιχεία τα οποία παρουσίασε ο ίδιος ο αιτητής προς υποστήριξη της αίτησής του ήταν η πιστοποίηση του Κοινοτάρχη του χωριού Αλάμπρα ότι ο αιτητής διατηρούσε στο χωριό κατάστημα υλικών οικοδομής όπως επίσης και δύο τιμολόγια ημερομηνίας 22 Δεκεμβρίου 1986 και 23 Δεκεμβρίου 1986, που έδειχναν μικρές πωλήσεις ελαφρών οικοδομικών ειδών συνολικής αξίας £127.25 σε δύο πελάτες του αιτητή. (Παράρτημα 4-6). 10 15

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών κάλεσε τον αιτητή για να υποστηρίξει ενώπιόν της τις απόψεις του σχετικά με την προσφυγή του και στις 23 Ιουνίου 1987, κοινοποίησε σ' αυτόν την απόφασή της (Τεκμήριο 10), με την οποία επικύρωνε την απόφαση της Αρχής Αδειών. 20

Είναι η θέση του αιτητή ότι δίνονται άδειες Μεταφορέως "B", σύμφωνα με το Άρθρο 16 του Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984. (Νόμοι Αρ. 9 του 1982 και 84 του 1984) - που θα αναφέρονται πιο κάτω σαν οι Νόμοι - σε μηχανοκίνητα οχήματα τα οποία ανήκουν σε εμπορικές ή άλλες επιχειρήσεις προς εξυπηρέτηση των σχολών αυτών και ότι η Αρχή Αδειών κατά την εξέταση τέτοιων αιτήσεων πρέπει να λαμβάνει υπόψη την έκταση και τη φύση της από τον αιτητή διεξαγομένης επιχείρησης. Η δε Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, στην περίπτωση του αιτητή, ενώ διαπίστωσε την έκταση των εργασιών του αιτητή από τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν ενώπιόν της εν τούτοις δεν έλαβε η παρέλειψε να λάβει υπόψη την έκταση των εργασιών αυτών και ότι ενήργησε καθ' υπέρβαση της διακριτικής της εξουσίας. 25 30 35

Περιπλέον είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι στην υπόθεση αυτή η αιτιολογία η οποία στηρίζει την προσβαλλόμενη απόφαση επαναλαμβάνει απλώς την παράγραφο 3 40

του Άρθρου 16 , ότι δηλαδή λαμβάνεται υπόψη η έκταση του κύκλου εργασιών του αιτητή και ότι η έκταση αυτή δε δικαιολογεί τη χορήγηση αδειάς Μεταφορέως "Β", και επομένως η αιτιολογία της επίδικης απόφασης είναι αδρι-
 5 στη και πλημμελής. Επίσης έγινε ισχυρισμός ότι η επίδικη απόφαση δεν στηρίζεται σε ακριβή γεγονότα όπως απαιτεί η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ότι μια διοικητική απόφαση για να είναι νόμιμη πρέπει να στηρίζεται σε ακριβή γεγονότα.

10

Και ότι η Αρχή Αδειών ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα διότι "δεν επείσθη ως προς τον κύκλον εργα-
 σιών του προσφεύγοντα ούτε έγινε η δέουσα έρευνα προς
 15 εξακριβωσιν του μεγέθους του κύκλου αυτού ούτε προς
 εξακριβωσιν των αναγκών οι οποίες καλύπτονται."

Είναι κατά την κρίση μου φανερόν ότι η επίδικη από-
 φαση εκδόθηκε σε άσκηση των νομοθετικών εξουσιών που
 20 χορηγούνται στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών διά του
 Άρθρου 4Α των Νόμων. Το λεκτικό του Άρθρου 4Α(3)
 είναι παρόμοιο με το λεκτικό του Άρθρου 4(2) του Νόμου
 Αρ. 9 του 1982 που καταργήθηκε, και με αυτό του Άρθρου
 6(2) των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων
 25 του 1964 έως 1975 που καταργήθηκαν και που έτυχαν
 εκτεταμένης Δικαστικής εξέτασης. (Βλέπε μεταξύ άλλων
 την υπόθεση *Τσουλόφτας ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*
 (1983) 3 Α.Α.Δ. 426).

Σύμφωνα με τα Άρθρα 5(1) και 5(6)(ζ) των Νόμων, η
 30 χρησιμοποίηση μηχανοκίνητου οχήματος για μεταφορά
 φορτίου αποτελεί οδική χρήση για την οποία χρειάζεται η
 εξασφάλιση άδειας σύμφωνα με τις διατάξεις των Νόμων
 που έχουν αναφερθεί. Γι' αυτό το Άρθρο 5(3) δίδει γενι-
 κά διακριτική εξουσία για παραχώρηση αδειών οδικής
 35 χρήσεως, συμπεριλαμβανομένης και της οδικής χρήσεως
 μεταφοράς φορτίου.

Η χορήγηση δε άδειας για τη μεταφορά φορτίου προς
 40 εξυπηρέτηση των σκοπών εμπορικών ή άλλων επιχειρήσε-
 ων, ρυθμίζεται ειδικά από το Άρθρο 16 των Νόμων στο
 οποίο αναφέρεται σαν "άδεια Μεταφορέως Β", ενώ η χο-
 ρήγηση άδειας για την μεταφορά φορτίου "επι μισθώσει ή
 επ' αμοιβή" ρυθμίζεται ειδικά από το Άρθρο 15 των

Νόμων αυτών στον οποίον και αναφέρεται ως "αδεια μεταφορέως Α".

Το εδάφιο (1) του Άρθρου 16 παρέχει στην Αρχή Αδειών διακριτική εξουσία χορηγήσεως αδειών Μεταφορέως "Β" σε σχέση με φορτηγά οχήματα των οποίων το μικτό βάρος υπερβαίνει τους τέσσερις τόνους αλλά όχι τους επτά τόνους, προς εξυπηρέτηση των σκοπών εμπορικών ή άλλων επιχειρήσεων ιδιοκτητών των εν λόγω μεταφορέων.

Με την επιφύλαξη του εδαφίου αυτού δίδεται επίσης στην Αρχή Αδειών διακριτική εξουσία χορήγησης σε ειδικές περιπτώσεις αδειών Μεταφορέως "Β" σε σχέση με φορτηγά μηχανοκίνητα οχήματα των οποίων το μικτό βάρος υπερβαίνει τους επτά τόνους εφόσον η Αρχή ήθελε ικανοποιηθεί ότι η από τον αιτητή χρήση των οχημάτων αυτών είναι απαραίτητη για τις ανάγκες της επιχείρησης που διεξάγεται από αυτόν.

Το εδάφιο (3) του Άρθρου 16 δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση της Αρχής Αδειών όπως στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας για τη χορήγηση άδειας μεταφορέως "Β" σύμφωνα με το εδάφιο (1) και της επιφύλαξης αυτού, "λαμβάνει δεόντως υπόψη" την έκταση και φύση της από τον αιτητή "διεξαγόμενης και μελλούσης" να διεξαχθεί επιχείρησης.

Στην υπόθεση που εξετάζω το μικτό βάρος του συγκεκριμένου φορτηγού οχήματος σε σχέση με το οποίο ο αιτητής ζητούσε άδεια Μεταφορέως "Β" υπερέβαινε τους επτά τόνους και έτσι η περίπτωση του πέφτει κάτω από την επιφύλαξη του Άρθρου 16(1) σύμφωνα με την οποία η εξουσία της Αρχής Αδειών για τη χορήγηση άδειας Μεταφορέως "Β" περιορίζεται σε "ειδικές περιπτώσεις", και μόνον αφού η Αρχή ικανοποιηθεί ότι η από τον αιτητή χρήση οχήματος το οποίο υπερβαίνει τους επτά τόνους "είναι απαραίτητος" για τις ανάγκες της επιχείρησής του.

Το σκεπτικό για την αρνητική απόφαση της Αρχής Αδειών της οποίας η υιοθέτηση και κατά κάποιον τρόπο επικύρωση από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής αυτής, ήτο η δυνατότητα

εξυπηρετήσεως του αιτητή σύμφωνα με το είδος και το μέγεθος των εργασιών του με όχημα πολύ μικρότερης χωρητικότητας.

- 5 Κάτω από τις πιο πάνω πρόνοιες των Νόμων και των γεγονότων που τέθηκαν ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, ήτο κατά την κρίση μου λογικά επιτρεπτό σε αυτή να φθάσει στην επίδικη απόφαση της οποίας η αιτιολογία συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του φακέλου που συμπεριλαμβάνει, βέβαια, και την αιτιολογία της
- 10 απόφασης της Αρχής Αδειών, που είναι φανερό ότι υιοθετείται από την Αναθεωρητική Αρχή και εν πάση περιπτώσει η επίδικη απόφαση δεν πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα και το Νόμο αλλά αποτελεί ορθή άσκηση της
- 15 διακριτικής της εξουσίας.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η αίτηση αυτή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.